

надію, що ці знання стануть вам у пригоді і не дадуть можливості маніпулювати вашою свідомістю.

Список використаних джерел

1. Олександр Кулик 10 логічних помилок нашого часу. Електронний ресурс. Режим доступу:
https://zn.ua/ukr/SOCIUM/10_logichnih_pomilok_nashogo_chasu.html
2. Ірина Пухта Когнітивні передумови «постправди» *.Вісник Львівського університету. Серія філософські науки. 2022. Випуск 29, с. 14–22.*

ФІЛОСОФСЬКІ, СОЦІАЛЬНО-ПОЛІТИЧНІ ТА ПРАВОВІ ВИМІРИ СУЧАСНОГО СУСПІЛЬСТВА

Шевченко А., здобувач,

Сук О.Є., старший викладач

Харківський національний автомобільно-дорожній університет

Світове співтовариство сьогодні переживає зміни, які впливають на філософські, соціально-політичні та правові аспекти життя та організації суспільств. Інтеграційні процеси, що відбуваються в усіх сферах життя, виявляються надто суттєвими для розвитку не тільки окремих держав, а й цілих регіонів та всього людства. Просторова організація соціальних відносин глибоко трансформована, оскільки відносини стають більш взаємопов'язаними. Створюються трансконтинентальні та трансрегіональні мережі дій, обмінів та владних відносин з суттєвими наслідками для процесів прийняття рішень. Нові зразки ієрархії та нерівності, включення і виключення руйнують національні кордони. Вони активно впливають на способи розв'язання актуальних проблем нашого часу, входять невід'ємною складовою в сучасний світогляд, визначають характерний для XXI ст. стиль мислення. Вивчення світового співтовариства та його відносин з національними та локальними реаліями стає центральною темою багатьох філософських досліджень.

Сучасність у філософії має свій внутрішній масштаб. Сучасна українська філософія у багатьох відношеннях являє собою своєрідне і цікаве явище: на відміну від попередніх етапів розвитку європейської філософії вона активізує і широко використовує не тільки останні, найновіші концепції та здобутки, а фактично всю попередню історію.

Більшість сучасних філософських систем має антропологічний характер. Вони поєднуються загальною особливістю: наявністю спільного підходу до визначення головної філософської проблеми, а саме проблеми людини.

Антропологізм виявляється у спробах визначати основи і сфери людської особистості, розглядати людину як «міру всіх речей», і з неї та завдяки їй намагатися зрозуміти як саму людину, так і навколишнє середовище (природу, суспільство), а також культуру. Все це дає ключ до розуміння багатьох процесів, що відбувалися і відбуваються у духовному житті суспільства, інтенсивного діалогу, за яким орієнтується нині Україна [1].

Чіткого усвідомлення набуває глобальність світу, яка обернулася кризою його виживання і тривожною непевністю майбутнього. Саме на це і зорієнтована ціла низка наукових галузей і розділів філософського знання.

Слід зазначити, що глобалізація - це не лише нові технології та масштаби торгівельно-економічних і фінансових зв'язків, але й політика, яка обслуговує певні інтереси, а також відповідна ідеологія. Тому сьогодні аналіз пересувається на глобальний рівень и будь-яке дослідження ведеться з точки зору світової системи.

Сучасна цивілізація є цивілізацією цінностей, але не цілей, і в цьому її специфіка. Людина в своєму розпорядженні має найпотужніший арсенал засобів впливу на природу, суспільство і саму себе. Однак вона опинилася в парадоксальній ситуації, коли відсутнє чітке уявлення не тільки про сенс людського життя, а й пр орієнтири розвитку цивілізації в цілому .

Водночас, сучасна цивілізація стала першою в історії глобальною цивілізацією, яка охоплює самі різні культурні традиції. І внаслідок цього виникає дуже специфічна проблема: на тлі зростаючого впливу західної

цивілізації, насамперед, в області економіки і технології, посилюється прагнення представників інших культур до відстоювання власної ідентичності [2, с. 18]. В результаті, новітні технології Заходу служать знаряддям в руках тих, хто керується у своєму житті зовсім іншими смислами і духовними цінностями.

Будь-який новий світогляд виростає з ситуації екзистенційної кризи. Специфіка сучасної технологічної цивілізації в тому, що вона блокує усвідомлення значущості екзистенційних проблем. У цьому полягає своєрідний виклик, перед яким вона опинилася. Виклик прийшов не з боку природного середовища, не з боку інших цивілізацій, а з боку самої людської екзистенції. Вихід з тієї парадоксальної ситуації може бути знайдений тільки в одному - більш глибокому пізнанні людини, її внутрішнього світу.

У сучасному суспільстві спостерігається постійний рух і зміни в політичній сфері, що відображає соціальні потреби та прагнення громадян. Зокрема, зростаюча роль громадянського суспільства та інтернет-активізму переформатовує традиційні політичні процеси. Люди все більше вимагають ширшої участі у прийнятті рішень та прозорості в управлінні.

Інноваційність у сфері політики та соціального управління стає ключовим аспектом стратегій розвитку країн та регіонів.

Треба зазначити, що перспектива соціально-політичного розвитку суспільства в цілому та окремих країн залежить в першу чергу від самої людини та її здатності пристосовуватися до змін навколишнього світу та вдосконалювати свої здібності. Людина XXI століття має бути мобільною, здатною адаптуватись до жорсткої переміни умов життя, зміни професій, культурного середовища і комунікацій. Показником глобальної мобільності людини є універсальна освіта і здатність напружуватись, рухатись, мобілізуватись і вчитись все життя. А вищою метою цивілізації можна вважати створення понаднаціонального громадянина світу, громадянина єдиного людського співтовариства, єдиної світової держави. На думку багатьох науковців, людина XXI століття буде демонструвати тенденцію поступово ставати людиною не стільки економічною (*homo economicus*), скільки (*homo socialis*) – новою соціальною людиною [3, с. 118].

Як бачимо, сучасне суспільство характеризується соціальними та культурними процесами. Присокрення й ускладнення цих процесів призводить до ціннісно-сислової трансформації основ культури й вимагає переосмислення на рівні філософського узагальнення проблем інформатизації й комп'ютеризації суспільства.

Сучасна соціокультурна ситуація характеризується насиченістю й різноманіттям динамічних процесів. Сучасні суспільні тенденії зумовлюють розширення актуального комунікативного простору, зміну існуючих культурних конфігурацій. Основні зміни найбільш чітко виявляються в інформаційно-культурних процесах, які сьогодні є неоднозначними та складними. Разом з тим, якщо розглядати сучасне суспільство у широкому розумінні, як складну багаторівневу систему, то й культуру інформаційного суспільства доцільно розуміти як інформаційно-комунікаційну систему [4, с. 46-47].

Україна стоїть перед необхідністю розробки оптимальної моделі участі в цьому процесі, і це вимагає чіткого визначення суто українського шляху розвитку і стратегічного вибору, який, спираючись на соціальні пріоритети дозволить їй посісти чільне місце в глобалізаційному світі. Без врахування процесу глобалізації неможливо прогнозувати, визначати та здійснювати зовнішню політику будь-якої держави.

Декілька слів, стосовно правових вимірів суспільства. Правова система суспільства відображає його цінності та визначає рамки поведінки громадян та інституцій. У сучасному світі, велика увага приділяється правам людини, рівності та справедливості. Боротьба з корупцією, захист прав меншин, включаючи права ЛГБТО-спільноти, а також забезпечення прав жінок та дітей, залишається на передньому краї правових реформ у багатьох країнах.

Також важливим аспектом є адаптація правових систем до технологічних зрушень, зокрема у сфері кібербезпеки та захисту приватності в інтернеті. Розвиток інтернету та цифрових технологій вимагає нових правових рішень та нормативно-правового регулювання, щоб забезпечити ефективний захист прав громадян у цифровому просторі [5].

Істотний вплив на суспільну поведінку людини, на функціонування практично всіх соціальних інститутів здійснюють нова система цінностей і нові пізнавальні й практичні пріоритети, зумовлені трансформацією культури, виникненням нових культурних практик, зміною інформаційного простору сучасного соціуму.

Дослідження сучасного суспільства стикається зі складними викликами та завданнями, які вимагають комплексного підходу та співпраці між філософами, політиками та юристами. Філософські, соціально-політичні та правові виміри сучасного суспільства взаємопов'язані та взаємозалежні. Дослідження нових ціннісних пріоритетів, актуалізованих культурними новаціями, є одним із пріоритетних завдань сучасної філософії, оскільки саме філософія відіграє ключову роль у визначенні цінностей та ідеалів суспільства. Філософія визначає загальні цінності та моральні принципи, які скеровують наші дії і вибори. Соціально-політичні аспекти визначають структуру та організацію суспільства, а правова система забезпечує виконання законів і захищає права людини. Забезпечення гармонії між цими вимірами вимагає постійного аналізу, діалогу та співпраці на всіх рівнях суспільства. Тільки таким шляхом ми зможемо створити справедливе, демократичне та правове суспільство, в якому кожна людина може реалізувати свій потенціал і жити в гідності.

Використані джерела:

1. Актуальні проблеми сучасної філософії та науки: виклики сьогодення: зб. наук. праць / редкол. М. А. Козловець, Л. В. Горохова, О. В. Чаплінська [та ін.]. – Житомир: Видавничий центр ЖДУ імені Івана Франка, 2022. – 192 с. <http://eprints.zu.edu.ua/34171/1-2022.pdf>
2. Лук'янець В. Фундаментальна наука і науковий світогляд у перспективі ХХІ сторіччя // Філософська думка. – 2020. – № 3. – С. 3 – 25.
3. Медвідь Ф., Твердохліб А. Трансформація політичної системи в умовах становлення правової держави в Україні/ Політичні трансформації сучасного суспільства: колективна монографія / за наук. редакцією Т. Шаравари. Київ : Видавництво Ліра-К, 2021. 216 с.

<https://www.pdau.edu.ua/sites/default/files/node/6509/politychnitransformaciyi.pdf>

4. Калюжний Р.А. Праворозуміння та його вплив на трансформацію суспільних відносин в умовах глобалізації. Юридичний вісник «Повітряне і космічне право». 2022. № 2 (47). С. 46–54.
http://www.law.nau.edu.ua/images/Наука/Наукovij_jurnal/2018/statji_n2_47_2018/8.pdf
5. Круглов В.В. Роль державного партнерства у забезпеченні сталого розвитку /Розвиток сучасного українського суспільства у соціологічному вимірі.- Харків: НТУ «ХПІ», 2023. 300 с.

СУЧАСНІ ПЕДАГОГІЧНІ ТЕХНОЛОГІЇ: ІННОВАЦІЙНИЙ ПІДХІД

СОЛОВЙОВА Наталія, здобувачка

Українська інженерно-педагогічна академія

РАЗУМОВСЬКА Надія, старший викладач

Харківський національний автомобільно-дорожній університет

В сучасному світі, що швидко змінюється, освітній сектор також переживає період трансформації. У зв'язку з цим актуальність теми "Сучасні педагогічні технології: Інноваційний підхід" виходить на передній план. Сьогоднішні виклики вимагають від педагогів та викладачів нових підходів до навчання, а саме - інноваційного використання сучасних педагогічних технологій.

Зростання цифрових технологій та зміна потреб учнів створюють потребу у вдосконаленні методів навчання. Сучасні педагогічні технології дозволяють педагогам і викладачам створити більш гнучке та інтерактивне навчальне середовище, а також персоналізувати процес навчання для кожного учня.

Ці особистості відіграють ключову роль у впровадженні інноваційних педагогічних технологій в українській освіті та сприяють розвитку сучасних підходів до навчання та виховання.

Віктор Шадрін - відомий український педагог та інноватор, який активно впроваджує сучасні технології в навчальний процес. Він розвиває інтерактивні методи навчання та пропонує новаторські підходи до педагогічної діяльності.